

Finansdepartementet
Skatte- och tullavdelningen
Enheten för mervärdesskatt och punktskatter
103 33 Stockholm
Kajsa Kellerborg

Stockholm
2019-01-21

Ert dnr
Fi2018/03817/S2

Vårt dnr
2018/198

Remissvar angående kommissionsförslag om åtgärder för att införa vissa krav på betaltjänstleverantörer och för att stärka det administrativa samarbetet för att bekämpa mervärdesskattebedrägerier

Näringslivets Regelnämnd NNR har på eget initiativ och i samråd med våra medlemsorganisationer beslutat avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Det föreslagna ändringsdirektivet till Rådets Direktiv 2006/112/EG om betaltjänstleverantörer har till syfte att förbättra bekämpning av mervärdesskattebedrägerier inom elektronisk handel, e-handel. Europeiska revisionsrätten har framhållit att den gällande lagstiftningen om mervärdesskatt på e-handel i huvudsak vilar på företagens villighet att frivilligt registrera sig och betala mervärdesskatt.

Förslaget är att ett centralt register upprättas, dit betaltjänstleverantörer ska rapportera gränsöverskridande överföringar av medel till företag som har sitt säte inom EU. Det finns dock volymbegränsningar som bl.a. innebär att det måste handla om minst 25 enskilda överföringar per kalenderkvartal för att rapporteringsskyldigheten ska uppstå. Den mest avgörande information som ska kunna fastställas med hjälp av registret är vilket hemvist den betalande kunden har, vid ett köp av en vara eller en tjänst.

Förslaget förväntas leda till ett stärkt samarbete mellan skattemyndigheter och betaltjänstleverantörer. NNR noterar följande beskrivning av detta samarbete. ”*Tredje parter som innehar betalningsinformation kan därför ge skattemyndigheterna en fullständig bild av inköp på nätet för att hjälpa dem att på ett korrekt sätt utföra sitt uppdrag att övervaka efterlevnaden av skyldigheter avseende mervärdesskatt på e-handel med varor och tjänster.*”

NNR har i detta sammanhang försökt att bilda sig en uppfattning om vilka dessa tredje parter är, som innehar betalningsinformation. NNR har förstått att ett säljföretag som ska ta emot ekonomisk ersättning för sina varor eller tjänster behöver avtal med flera olika aktörer för att möjliggöra överföringen av den ekonomiska ersättningen. Säljföretaget behöver bl.a. ett avtal med ett kreditinstitut (en bank), avtal med en betalväxel och avtal om kortinlösen. NNR listar nedan beskrivningar av vilka tjänster några av dessa aktörer utför.

Betalväxel: Hanterar kundens inmatning av kortuppgifter samt ansvarar för inkrävande av pengarna och rapportering till kortinlösen. Betalväxeln ger sedan säljföretaget, oftast e-handlare, åtkomst till dessa genom ett enda gränssnitt.

Kortinlösen: Hanterar transaktionen mellan betalväxel och utbetalning till säljföretaget. Kortinlösen är en tjänst som säljföretag behöver för att kunna acceptera kort som betalsätt. Med kortinlösen kan ett säljföretag ta betalt från Visa, MasterCard och andra kortföretag (exempelvis Diners och AmEx). Kortinlösen består av tre delar:

- Kontrollera och godkänna (auktorisera) kortbetalningar
- Samla in kortbetalningar och skicka till respektive inlösare
- Betala ut pengar till säljföretaget

NNR noterar således att inte enbart bankföretag innehar betalningsinformation. NNR kan inte med ledning av remissunderlagen med säkerhet fastställa vilka innehavare av betalningsinformation det är som avses beröras av förslaget. Om samtliga ovan nämnda innehavare av betalningsinformation ska avses lämna information till det centrala registret bör informationen i registret riskera att bli fragmenterad. Denna risk för fragmentering och konsekvenserna därav måste tas upp beskrivas i remissunderlagen.

NNR menar att risken för fragmentering gör att målet att ge skattemyndigheterna en fullständig bild av inköp på nätet blir omöjlig att uppnå. Om resultatet av förslagets genomförande blir att endast en ofullständig bild av inköp på nätet kan erhållas måste Kommissionen överväga om nyttan med förslaget överstiger kostnaderna. NNR noterar att ett av huvudargumenten för genomförandet av förslaget är att det ska ”*skapa likvärdiga villkor för de laglydiga företagen i EU*”. Om endast en ofullständig bild av inköp på nätet kan uppnås så menar NNR att detta huvudargument faller.

Problembeskrivning

NNR uppfattar problembeskrivningen som relevant och stöder behovet av åtgärder för att minska momsbedrägerier vid gränsöverskridande betalningar.

Konsekvenser

Av Kommissionens sammanfattande konsekvensbedömning framgår att betaltjänstleverantörerna kommer att åläggas administrativa bördor och kostnader för att rapportera betalningsuppgifter till skattemyndigheterna. Hur stora dessa bördor och kostnader kan komma att bli, eller av vilka delkostnader dessa kan komma att bestå, framgår inte. Underlagen behöver kompletteras i detta avseende.

För att administrativa bördor och kostnader ska kunna motiveras krävs enligt NNRs uppfattning att de föreslagna åtgärderna har potential att leda till att syftet uppnås. Det är enligt NNRs uppfattning Kommissionen som har till uppgift att visa att föreslagna åtgärder har potential att åtminstone bidra till att syftet uppnås. NNR kan inte finna en beskrivning av betaltjänstmarknadens funktionssätt som gör det troligt att föreslagna åtgärder kan bidra till att uppnå syftet.

NNR har vid kontakter med aktörer på betaltjänstmarknaden fått uppfattningen att det finns en stor spridning i hur olika aktörer på marknaden agerar rent praktiskt, när det gäller överföring av ekonomiska medel. Exempelvis är det inte alltid en betalning för en vara eller en tjänst resulterar i en direktöverföring från en kunds bankkonto till en säljföretags bankkonto. Vid en sådan direktöverföring har NNR förstått att mottagande bank alltid får information om exempelvis IBAN-koden för avsändande kontonummer. I ett sådant enkelt fall har betaltjänstleverantören, mottagande bank, möjlighet att registrera en gränsöverskridande betalning och vid uppfyllande av volymkriterierna rapportera detta till skattemyndigheter.

Men, NNR har förstått att inte alla betalningar effektueras genom en direktöverföring från bank till bank. Vid exempelvis kortbetalningar hanteras själva medelöverföringen till mottagande bank på olika sätt. Vissa kortföretag agerar praktiskt på ett sätt som innebär att överföringen till mottagande bank sker från kortföretagets bank och inte från kundens bank. Kortföretagets bank tar då istället emot en överföring från den betalande kundens bank vid ett senare eller tidigare tillfälle. Vid ett senare tillfälle, när det gäller kreditkortsköp. Detta innebär att mottagande bank omöjligt kan veta vilket hemvist den betalande kunden har, samtidigt som hemvistet för kortföretagets bank kan vara helt irrelevant för syftet med dokumentationen av hemvistet. Vidare blir t.ex. vid ett avbetalningsköp ett factoringbolag ofta inblandat och då kommer betalningen till säljföretaget från factoringbolagets bank, som inte behöver ligga i det land där slutkunden har sin hemvist.

Förutom kreditkortsföretag och factoringbolag, som tas upp ovan, är även betalväxelföretag och kortinlösenföretag ofta inblandade vid betalningar. NNR uppfattar det som oklart om dessa företag, förutom banker, ska betraktas som betaltjänstleverantörer och därmed försöka hålla ordning på de betalandes olika hemvist och särskilt när dessa hemvist skiljer sig från betalningsmottagarnas hemvist. Om förslaget ska tolkas som att alla dessa företagstyper är att betrakta som betaltjänstleverantörer menar NNR att det finns risk för att samma transaktion till en viss betalningsmottagare kommer att registreras flera gånger. NNR frågar sig om detta i förlängningen skulle kunna leda till att betalningsmottagaren också skulle kunna bli uppmanad att betala samma moms flera gånger. NNR menar att direktivförslaget mycket tydligare behöver ange vilka aktörer inom betaltjänster som finns och vad varje typ av aktör förväntas göra samt hur sammanställningen av data i databasen ska gå till.

NNR frågar sig också hur lämnat förslag förväntas skilja ut online-köp från köp över disk som betalas med kort. NNR uppfattar att det är gränsöverskridande online-köp som utgör ett problem ur momshänseende. Däremot har NNR inte uppfattat att utländska medborgare som besöker en fysisk butik tillhörande en online-aktör och betalar med kreditkort, skulle utgöra ett problem ur momssynpunkt. NNR funderar på om skillnaderna i betalningsvanor mellan Sverige och övriga EU-länder kan ha något med denna problematik att göra. Kommissionen kanske har uppfattningen att betalningar över disk huvudsakligen görs med kontanter och att betalningar i butik tillhörande en online-aktör därför är en alltför ovanlig förekomst för att tas hänsyn till.

Integritet

Med tanke på det osäkerheter omkring nyttan med förslaget som NNR för fram ovan, menar NNR att det saknas en komplett beskrivning av integritetsfrågan för de betalande kunderna och frågar sig hur förslaget stämmer överens med den datasäkerhet som krävs enligt GDPR.

Uppgiftslämnarbördan

NNR frågar sig om uppgiftslämnarbördan för samtliga aktörer i betaltjänstbranschen står i proportion till den nytta i praktiken som medlemsstaternas skattemyndigheter kan komma att få.

Slutsats

NNR finner att underlaget inte har visat att förslaget är kostnadseffektivt. Innan Kommissionen kan rekommenderas att gå vidare med ett förslag på lösning till den momsproblematik som presenteras måste en komplett beskrivning av betaltjänstmarknaden presenteras samt en komplett beskrivning av hur informationen i ett tänkt centralt register ska kunna verifieras och göras komplett på ett säkerställt sätt. Mot denna bakgrund avstyrker vi förslaget som presenteras i underlagen.

Näringslivets Regelnämnd NNR

August Liljeqvist